

ת"פ 57526/07/21 - מדינת ישראל נגד יונס אבו גאנם

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 57526-07-21 מדינת ישראל נ' אבו גאנם(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת הבכירה, מיכל ברנט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

יונס אבו גאנם (עציר)

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות הבאות: ירי מנשק חם בנסיבות מחמירות - עבירה לפי סעיף 340א(ב)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), נשיאת נשק שלא כדין - עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא לחוק, נשיאת תחמושת - עבירה לפי סעיף 144(ב) סיפא לחוק, איומים - עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בעת הרלבנטית לכתב האישום בהליכי גירושין מאחותו של המתלונן, הנאשם גר בלוד והמתלונן ברמלה.

ביום 17.7.21 בשעה 18:47 לערך, מול השוק בלוד, חנה המתלונן את רכבו מסוג יונדאי והמתין לאשתו.

באותה העת נהג הנאשם ברכב מסוג ב.מ.וו כשהוא נושא ומוביל בתא הכפפות של רכב ה- ב.מ.וו אקדח מסוג FN טעון במחסנית ובה שמונה כדורים בקוטר תשעה מ"מ וכן קופסה ובה 50 כדורים בקוטר 9 מ"מ.

הנאשם עצר בצמוד ובמקביל לרכב היונדאי, סימן למתלונן לפתוח את חלון הנוסע הקדמי והמתלונן פתח את החלון.

אז פנה הנאשם אל המתלונן ואמר לו: "למה אתם באים ללוד? אתם גברים לבוא ללוד?" המתלונן ענה לנאשם: "למה לא", ובתגובה אמר הנאשם כי עכשיו "יראה לו מה זה".

הנאשם שלף את האקדח ממגירת הכפפות וירה ירייה אחת באוויר וזאת כדי לאיים על המתלונן ומיד לאחר מכן נמלט מן המקום.

ראיות לעונש:

ב"כ המאשימה הגיש את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם ממנו עולה כי לחובת הנאשם שש הרשעות קודמות, מרביתן ישנות, והוא ריצה שני מאסרים, האחד בן חודשיים וחצי בעבודות שירות בגין עבירת אלימות והשני בן 15 חודשים בשנת 2006 בגין עבירות סמים.

ב"כ הנאשם הגיש מסמך המאשר שהנאשם סייע בהתנדבות לארגון "יד לאחים" בחילוץ נערות ונשים יהודיות שנישאו לערבים ברחבי יהודה ושומרון ונקלעו לבעיות תוך סיכון אישי.

כן העיד מר מאיר שבו, אדריכל במקצועו, מתנדב בארגון "יד לאחים" על היכרותו עם הנאשם אשר לסברתו הוא "יותר ציוני מציוני", ועל סיועו של הנאשם בהוצאת 7 בנות יהודיות מאוימות מכפרים ערביים. העד הסביר כי היה קל לעבוד עם אדם המשתייך למגזר ונטמע במנטליות ובמגזר הערבי.

טיעוני ב"כ הצדדים לעונש:

ב"כ המאשימה טען שמדובר בהחזקת נשק בלוד, בטבורה של עיר, הנשק היה עם מחסנית טעונה ולצדו עוד קופסא עם 50 כדורים, כך שאין מדובר במשהו נקודתי, אלא בעבירה נמשכת.

כשמדובר בעבירת נשק, מערכת אכיפת החוק משקיעה מאמצים רבים במלחמה בעבירות הכרוכות בכלי נשק, ובית המשפט העליון קבע לא אחת כי העבירות הן מכת מדינה, בטח ובטח כשמדובר בעיר לוד, ולכן הענישה חייבת לשקף החמרה זו. לא בכדי המחוקק תיקן את החוק וקבע עונש מינימום, למרות שהתיקון נעשה לאחר ביצוע העבירות בתיק זה ולכן לא חל. יתרה מזאת, גם בעבירות של ירי באזור מגורים, המחוקק תיקן ושינה את העונש המקסימלי שניתן להטיל בגין עבירה זו לחמש שנים.

נסיבות נשיאת הנשק הן חמורות. מדובר במי שמכיר את הקורבן, שהינו קרוב משפחה, אח של גרושתו. האמירות שהשמיע הנאשם הן אמירות כוחניות, ותגובתו הייתה איום ושימוש בנשק באמצעות ירי באוויר.

נשיאת הנשק היא נשיאה נמשכת, והשימוש בו לצורך איום מעלים את רף החומרה. השימוש בנשק, האיום, הירי באזור מגורים, כל אלה מחייבים ענישה מחמירה.

באשר לנסיבות האישיות, אמנם הנאשם סייע לארגון "יד לאחים", אך מנגד לא מדובר במי שעברו נקי. אין המדובר בעבר מכביד, אך עדיין לא ניתן להקל בו ראש שעה שלחובת הנאשם עבירות אלימות רבות לאורך השנים. העבר מלמד על אופי אלים וכן הנאשם ריצה מאסר.

מתחם הענישה נע בין 3 ל- 5 שנים, והנאשם צריך להיות בחלקו המרכזי של המתחם.

כן יש להשית עליו מאסר על תנאי, קנס, ופיצוי למתלונן.

ב"כ הנאשם טען שיש לשקול כל מקרה לגופו.

מדובר במקרה שונה ויוצא דופן. כבר בהודעתו הראשונה במשטרה ביקש הנאשם לדבר עם הקצין שלו על מנת שהאחרון יאשר לו לדבר. באותה הודעה הוא אמר שאין לו רישיון לנשק, אך יש לו אישור ויש אדם שיכול לאשר את זה, שמשד הביטחון סומך עליו. זה קו המחשבה שלו.

היום הוא מבין שאין לו רישיון לנשיאת נשק, ולפיכך הודה בביצוע העבירה.

בשנים האחרונות, עובר למעצרו, הנאשם סיכן את חייו והוא ימשיך לעשות זאת, ללא תמורה ובהתנדבות.

האירוע הזה הוא אירוע בודד בחייו.

הנאשם עצור מיום 17.7.21, ובנסיבות העניין, יש לדון אותו לכף זכות מאחר והציל לא מעט משפחות בדרך בה פעל.

המתחם צריך לנוע בין שנה לשלוש שנים ויש למקמו ברף התחתון של המתחם.

הנאשם בדברו האחרון הביע צער על מעשיו.

דין והכרעה:

במעשיו פגע הנאשם בערכים חברתיים של שלטון החוק, שלום הציבור ובטחונו, הגנה על חיי אדם ועל הסדר הציבורי וכן הגנה על הרכוש הציבורי. ערכים אלו כולם נמצאים בסיכון ממשי, מקום בו אנשים דוגמת הנאשם, מבצעים עבירות בנשק, תוך סיכון הציבור, ביטחונו ושלומם תוך גרימת נזק לרכוש.

בע"פ 6068/21 **מדינת ישראל נ' פקיה** נפסק על ידי בית המשפט העליון כהאי לישנא:

" יש להדגיש את החומרה היתירה שנודעה לביצוע עבירות נשק, על כל סוגיהן ומיניהן. במסגרת פסק הדין בע"פ 4595/13 זובידאת נ' מדינת ישראל[פורסם בנבו] (6.7.2014) בית המשפט קרא למחוקק לשקול את החמרת הענישה בעבירות נשק. בהמשך לכך, בשנת 2018 תיקן המחוקק את סעיף 340א לחוק העונשין והחמיר את העונש הקבוע בצידה של עבירת ירי מנשק חם (ראו: הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 132) (ירי מנשק חם), התשע"ח-2018, ה"ח 1223). זאת, כצעד נוסף למלחמה בתופעת השימוש בנשק ופוטנציאל הנזק הכרוך בכך.

עמוד 3

בהמשך לתיקון זה, בית משפט זה הדגיש בפסיקתו פעם אחר פעם, כי עבירות הנשק הפכו לחזון נפרץ, המביא לעיתים מזומנות לפגיעה בחיי חפים מפשע. בהתאם לכך, בית משפט זה שב וקבע כי החמרת הענישה בגין עבירות אלו היא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי להרתעת הציבור מפני ביצוען (ראו מיני רבים: ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח, פסקאות 16-17 לחוות דעתי [פורסם בנבו] (5.11.2019); רע"פ 7344/18 מגיד נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (21.10.2018)).

בע"פ 6068/21 **מדינת ישראל נ' פקיה** שהוגש על ידי ההגנה, נדון ערעור המדינה על קולת עונשו של המשיב. המשיב הורשע בעבירות של נשיאת נשק וירי מנשק חם במקום מגורים.

בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 14 ל- 36 חודשי מאסר בפועל וגזר על המשיב 14 חודשי מאסר. בית המשפט העליון קבע כי אינו מתייחס למתחם הענישה וחרף שיקולי שיקום העמיד את עונשו של המשיב על 25 חודשי מאסר בפועל, תוך ציון כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם המשיב.

ב"כ המאשימה הגיש שני פסקי דין לתמיכה בעמדתו העונשית.

ע"פ 3156/11 **זראיעה נ' מדינת ישראל** בו נדון ערעור על עונשו של המערער אשר הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות של נשיאת והובלת נשק והסתייעות ברכב לצורך ביצוע פשע. במאמר מוסגר יצוין כי המערער לא הורשע בעבירות נוספות כשל המשיב - ירי מנשק חם בנסיבות מחמירות ואיומים.

על המערער נגזרו 24 חודשי מאסר בפועל. הערעור נדחה.

ע"פ 5780/21 **שיבלי נ' מדינת ישראל** במסגרתו נדון ערעור המערער על חומרת עונשו.

המערער הורשע בעבירות של נשיאת נשק ותחמושת והובלתם, חבלה במזיד ברכב והפרעה לשוטרי במילוי תפקידו ונדון לחמש שנות מאסר. לחובת המערער היו כעשרים הרשעות קודמות והוא נדון למאסר בפועל מספר פעמים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 3 ל- 6 שנות מאסר.

בגזר דינו של בית המשפט המחוזי בנצרת נושא הערעור צוטטו פסקי הדין הבאים:

ע"פ 3877/16 **פאדי ג'באלי נ' מדינת ישראל** במסגרתו דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד, במסגרתו הושת על המערער עונש מאסר בן 34 חודשים לריצוי בפועל. עונש זה הוטל על המערער בגין ביצועה, על פי הודאתו, של עבירה שעניינה נשיאת נשקלפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין.

המערער צעיר בן 25 נסע אל מקום מפגש שנקבע לשוב סכסוך כשהוא חמוש באקדח טעון. נקבע מתחם הנע בין 24

ל- 48 חודשי מאסר. למערער היה עבר פלילי מכביד ביותר ואת העבירה ביצע שבועות ספורים בלבד לאחר שסיים לרצות עונש מאסר ארוך.

ע"פ 1509/20 **מדינת ישראל נגד ראפאת נבארי** במסגרתו נדון ערעור המדינה על קולת עונשו של המשיב אשר נהג ברכב בלוד כשברשותו תת מקלע מאולתר מסוג קרלו. הנשק היה דרוך ובו מחסנית טעונה בכדורים. המשיב ירה שני כדורים באזור מגורים ועזב את המקום. זמן קצר אחר-כך, עצר המשיב את רכבו בשטח עפר ויצא מהרכב כשברשותו הנשק, ולאחר שהבחין בשוטרים אשר הגיעו למקום בעקבות דווח תושבים על אירוע הירי, השליך את הנשק מידי ובהמשך נעצר על ידי השוטרים. בבית המשפט המחוזי נגזרו על המשיב 27 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון החמיר את עונש המאסר והעמידו על 36 חודשים.

ע"פ 5522/20 **ניזאר חליחל נגד מדינת ישראל** במסגרתו נדון ערעור המערער על חומרת עונשו.

המערער הצטייד בנשק אוטומטי בקוטר 9 מ"מ אותו נשא ברכב ואדם אחר אשר נסע עם הנאשם ברכב, ירה מהנשק אותו נשא הנאשם מספר רב של יריות בשני מוקדים שונים בכפר מגורים. בית המשפט המחוזי גזר על המערער 36 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור.

עולה מן האמור כי מתחם הענישה נע בין 30 ל - 50 חודשי מאסר בפועל.

מיקומו של הנאשם במתחם הענישה - לחובת המערער עבר פלילי אם כי ברובו ישן. לזכותו של הנאשם תיזקף הודאתו אשר חסכה זמן שיפוטי ומהווה קבלת אחריות על מעשיו ופעילותו במסגרת "יד לאחים" תוך נטילת סיכון ממשי.

בנסיבות אלה סבורני כי יש למקם את הנאשם בחלקו המרכזי התחתון של מתחם הענישה.

לאור האמור הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 36 חודשי מאסר בפועל שמניינם מיום מעצרו של הנאשם 17.7.21.
2. 8 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר לא יעבור הנאשם עבירת נשק.
3. 3 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירת איומים תוך שנתיים מיום שחרורו ממאסר.
4. 2,000 ₪ פיצוי למתלונן.
5. 3,000 ₪ קנס או 10 ימי מאסר תמורתו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג אלול תשפ"ב, 19 ספטמבר 2022, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד רעות אבירי, ב"כ הנאשם עו"ד אבנון והנאשם שהובא על ידי שב"ס.